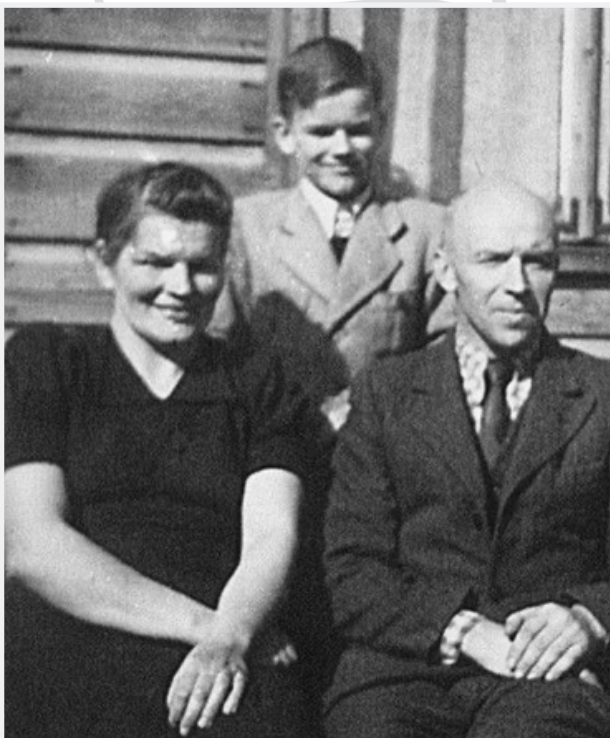

TREMTYS

Birželio 14d. Gedulo ir vilties diena

Trėmimas – vienas iš skaudžiausių Lietuvos Respublikos istorijos laikotarpių, kai Lietuvos piliečiai, per prievartą ir prieš savo valią įskeldinti iš savo namų ir išvežti į atšiauriausias Rusijos vietas. Masiniai gyventojų trėmimai prasidėjo kai Sovietų Sąjunga okupavo Lietuvą 1940 m. birželio 15 d. Pagrindinis tikslas buvo sunaikinti Lietuvos suverenumo komponentus, sunaikinti gimtąją kalbą, religiją ir patriotizmą. Visi kas priešinosi ar kitaip nevykdė okupantų reikalavimų, prieš savo valią buvo negailestingai baudžiami. Represijos, įkalinimas ar trėmimas. Masinis Lietuvos piliečių trėmimas prasidėjo nuo 1941 m. birželio 14 d. ir tęsėsi iki 1953 m. Per visą laikotarpį buvo ištremta apie 130 tūkst. Lietuvos gyventojų.

Trumpa istorija

Lietuvos žydaitei Liubai Segalytei (Liuba Segal) buvo beveik 14 metų, kai 1941 m. birželio 14 d. uniformuoti vyrai įsiveržė į jos gimtuosius namus Utenoje. Šeimai liepė per pusvalandį susirinkti svarbiausius daiktus ir jie sunkvežimiu buvo išvežti nežinoma kryptimi. Po ilgos kelionės traukiniais ir baržomis, kur nuo šalčio, ligų ir maisto stygiaus mirė žmonės, Liuba su broliu bei mama buvo išlaipinti atšiaurioje Sibiro ledo žemėje prie Laptevų jūros – Trofimovske. Tėtis kelionės metu buvo atskirtas ir kartu su kitais vyrais dingo Sovietų Sąjungos platybėse, vėliau žuvo Rešiotų lageryje.